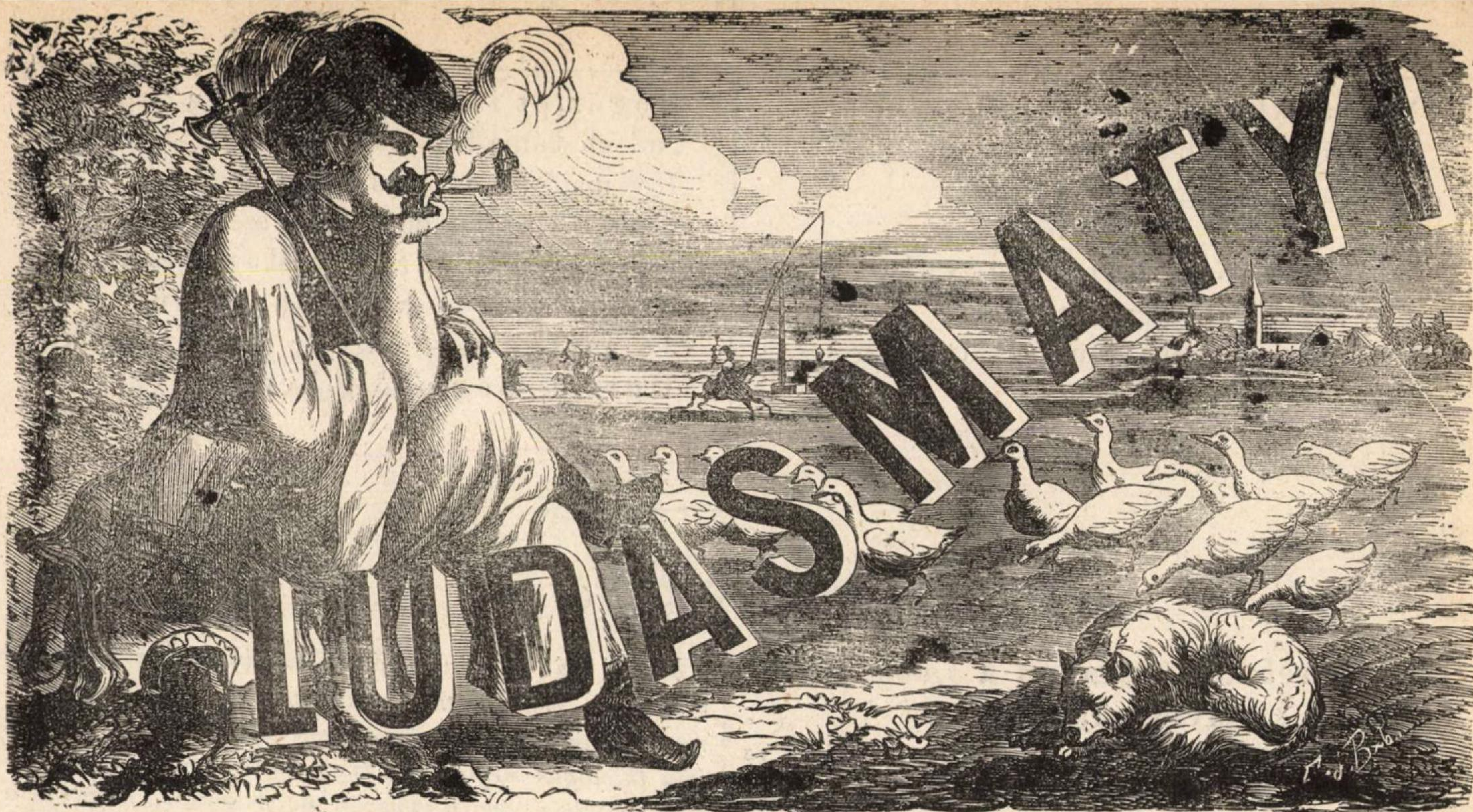

V. ÉVFOLYAM. Megjelenik MINDEN VASÁRNAP Ára 3 hóra 1 frt 50 kr.

Az előfizetési pénz a *kiadó-hivatalba* **Városháztér 6. sz.** alá küldendő.

Pest, január 29. 1871. **5. szám.**

GYÜJTŐKNEK öt előfizető után **tiszteletpéldány jár.**

Szerkesztői iroda: **Városháztér 6. sz.** ide küldendő mindenféle kézirat, mely LUDAS MATYI-nak van szánva

Papirrágónak.

— a 3. számbani versre —

Lassan járj, — majd akkor tovább érsz!
Előttem bölcs életszabály..
Ezért húzom a lassut nekik
Te meg barátom, szekundálj!
Édes — bús a magyar moll — nóta....
Ó ne hidd, hogy mög ne hallják,
A mint megjelenik a Matyi..
Úgy olvassák, majd felfalják!

A bódult — birka — állapotot
Kezdettől látom már rajtuk,
Látom: hogy csak bécsi keringős
Hoppszasszára indul rajuk.
Ámde! hogy akadályozzom meg
Kergült eszük bécsi tánczát?!
Nem vagyok én medvés oláh, hogy
Kézen tartsam orruk lánczát!

Vonómmal, — igaz rég porolom
Rajtuk az osztrák kábátot,
De nem hibám, hogy vonóm vékony
S nekik még nem sokat ártott!
Ha husáng volna a kezembe
Furkósbot vagy vendégoldal..
Azzal ütném; de igy azt teszem:
A milyen van, ütöm avval!

Hogy kabátjuk még most is tele
Régi hatvanhetes porral —
Jól látom, — ámde te se tartasz
Azzal a málé — táborral;
Próbáld meg hát! hátha kezedbe
Jobban suhog az a pálcza,
S kiszáll a por, s leesik róluk
A kétszinü bécsi álcza!

Vastagabb vonót ajánlsz? ugyan
Milyen legyen hát? hiszen én
Azt gondolám, gorombáb ficzkó
Nincs nálam a földkerekén.
Hisz! megforditott köpenyüket
Úgy kiporlom, hogy szétreped,
Hogy száz macska nem foghatna meg
Benne egy sovány egeret!

Bőgőmet is ujra szereljem?
No! eb bánja hát megteszem,
Igy majd, ha ti is segíttetek
Csak többet látand a több szem!
De mond meg Karakán Marcinak
—Mint igéré — küldjön hát húrt
Jó vastagot, — akkor majd húzok
Ugróst, még pedig kemény tust!!!

Nagy Bőgős.

Eredeti levelek.

Ezen levelemet ajánlom a Ludas Matyi tréfás ujsághoz.

Tisztelt Ludas Mátyás ur! Tréfás ujságának ez idei 3-ik számában legátusi öszinteség czim alatt egy régi adomát olvastam, melyet én már még ifju koromba hallottam) hogy historizáltak egy a szolgabirónál megjelenő együgyü emberről, hanem az is könnyen megeshetett, hogy csakugyan légátuson történt.*

Az a kérdés már most, hogy melyik kollédiumból való diákon történt, ha csakugyan ugy igaz, mint nevezett tréfa mondja.

A pataki diákon — már a mint én gyarló eszemmel okoskodom — nem történhetett, — mert mióta én az ekklézsia szógálatában vagyok, pedig annak már jó 40. esztendeje, valahányszor pataki diákok jöttek tisztelendő uramhoz, pedig minden nyáron megtörténik mikor suplikálnak — mindig olyan becsülettudó derék ifjakul mutatták be magukat, hogy olyan együgyüséget épen nem lehet róluk feltenni.

*Pápai diák szinte nem lehetett, mert mi hozzánk onnét járnak légátusok, s mikor a mult karácsonykor elkisértem a légátust az öreg nagyságos asszonyhoz, — a ki minden szent ünnepkor 5 forintot szokott adni**) azt mondá az öreg nagyságos asssony: no János, igya meg kend ezt a kancsóbort, a mért ilyen derék legátust hozott.*

A debreczeni diákról sem teszek fel hasonló együgyüséget, mert hiszen jaj lenne annak a debreczeni diáknak egész életére, a kiről az öreg Bihály ur ilyenfélét hallana, hanem alkalmasint p e s t i diáknak kellett lennie, mert azoknak egy prófeszszorjuk nem rég is azt mondá: „tyhü! khegyeteknekh ulyan müveltségükh van, hogy theológus léthükre köstökkel járnak az óczczán, a szhalonba a zongora mellett verikh khi a makra phipából a baghót.“ Azthán meg azt is hallottam, hogy néhány theológus hivatalos lévén Török püsneve napjára, midőn az öreg atyák tarokkoztak, egy mivelt ifju theológus meglátván, hogy két öreg öspörös ugyancsak szoritja ám a püspök ur pagátját, hátulról a püspök vállára ütve igy szólott: „huh! a kutya üstökit, vigyázzon főtisztelendő uram, mert mingyárt elfogják a pagátját.“

*Csak ennyit akartam mondani, azért is engedelmét kérek.***)*

Harangláb János m. k.
x—i harangozó.

*) Ebbeli memoriájával a publikum elött elhalgathatott volna kend János! a feki tudna ám kendteknek mindig uj adomákat tálalni fel; a jó csak jó biz a, ha repetálva van is, épen olyan mint a töltött káposzta, annál jobb minél többször felmelegítik.

**) Kendnek e János, vagy a diáknak?

***) Kész az engedelem János bátsi! és szent a barátság, csak iion kend máskor is. **Mátyás.**

Panye szerkesztü uram!

Én megvagyom tot zember Nyítranszki varmegyebul, de azir tudom magyarul olvasnyi irnyi. Olvastam mienk képviselünknek a Simonyi Ernünek beszidje Magyar ujsagbol, mely be mondja, hogy a kormany a gömbölü lukak bedugja nigyszegletes, a nigyszegletes lukak pedig bedugja gömbölü tuskókkal és igy mindig csak megmaragya a hízak.

Én ezt panye szerkesztü, ugy kipzelek magamnak, mint ha alkotmanyunk sanczain lennének mindenfile rísek, melyeken a közösügyes rosz levegü bevehetyi magat alkotmanyunk sanczaiba és ottan a jó levegü egészen megrontja, s azir kell a rísek bedugnyi. Hanem az a hiba, hogy a legtagusabb nigyszegletes risen grof Andrassy Gyula dugja bele borzas feje, de mivel az gömbölü, borzas hajaval se nem tölti be

a hézagokat és a lukakon sok közösügyes bécsi büzhödt levegü beveszi magyar alkotmany sanczaiba magat.

A külföldre kivilagito nigyszegletes risbe pedig grof Festetics sovanysagat hijaba gyümüszölgeti beléje, mert daczara nagy szakallanak sok rosz levegü bocsajt be, mi mind ugy ragyogja mint valami lidércz csillagocska.

Masik gömbölü rísbe pedig, melyen magyar hadsereg nem lehet latnyi csak közös sorhadi csapatocskak, hijaba dugja bele Hollan Ernyü feje, mert a mar vasutakon bocsatotta be a sok belga poshadt levegü az alkotmany sanczaiba.

Az üres statuscassa nagy gömbölü lukani Kerkapoli Karo kacsintgatja bele és labat logazva mosolyogja ki belüle kinyelmesen, mint valami kormos tusko, mi mindig sak kormos maragya, barha mosnak ütet eleget. És habar is a legnagyobb nigyszegletes tusko, még se nem hiszek neki, mert üres pinzta:t meg üti a lapos guta.

Azon rísen, hul meg van felette egy bekötött szemü menyucska és egyik kezibe kard, masikba mirtik tartya, és a melyik ris gömbölü is négyszegletes izs, azt mar Horvath Bogyi háromszegletes négyszegletessege se nem tölti be, mig akkur se nem, ha mind a 64. törvényjavaslata hasznalja is potlikúl.

Azon a nigyszegletes rísen, melyen a vasutra lathatnyi, azon megint Gorove gömbölüsige dugja ki magat, és azir izs, mivel ü nagyon is gömbölü nem tölti be nigyszegletes luk.

A hol a kereskedis kamaraba risluk van, ha nem tudta bedugnyi a kővér Gorove, még kevesebbet tudja betölteni a Szlavi, ki felire se nem olyan nagy tusko mint Gorove.

A templom és iskola lukakat pedig hogyan töltené be a kicsi baro Eötvös Józsi, noha olyan mintha guttaperkabul volna, mer ha egy kanonok szorongatya akkor erre, ha egy püspök szorongatya, akkor amarra lapul, de ip azir a sok tanfelnemügyelü egiszen agyon nyomja; ipen azir anyi peniszes szentelt levegü bocsatgatja be iskolaba, hogy mind iskolas gyerekek, mind néptanitók orruk fiutorgatjak tüle.

Az alkotmany belsü udvaraban is van egy luk, abul mar két tusko is kirohadt, persze nem valami jó fajtabul, és most nem izs talalnak bele valo tusko, pedig kettü, harum probalgatja bele dugni fejit. Ezen a résen mar annyi rosz levegü concentralta magat, hogy csak nem meggyulladta s Toth Vilmos izs megpirította sak nem egiszen.

Van míg egy faczir tusko, de az az alkotmany sanczaiba soha be nem lehet illeszteni, mert horvat, izs ha slavoniai lagyfabol latszik is lenni még is kemíny.

De hát nem tesz semmi sak eresztik be azok a tuskók, az a sak büzhödt levegü az alkotmany sanczaiba, majd meg latunk, hogy boldogulnak ük, nem banjak i meg?

Isten megaldja panye szerkesztü urat

Nyitranszki Janó.

Sziporkák.

Páter Makutyi kenetteljes beszédet tartott karácsony első napján hivei előtt, a többi között ezeket is mondá predikátziójában: „Kedves hiveim az urban! nekem az éjjel megjelent az Ur angyala s lelkemre kötötte, hogy ti nektek az evangyeliumot hirdessem“ mire a hallgatóságból megszólal egy tompa hang ilyeténképen: „hazudsz János! hisz kivilágos kiviradtig együtt makaóztunk.“

A. Miért épitenek Pozsonyban az apácza és barát-utcza közé egy uj utczát?

B. Alkalmasint azért, hogy a forgalomnak itt is tér nyittassék.

Ki ne ismerné Pesten Ér-Melléki Mátyást?

A Sulz sörház mindennapos vendégei legalább ismerik.

Gyönge sörözés közben szóba jövén, hogy bizonyos W. Gyula micsoda betegségben halt meg, egyik ismerőse azt mondá, hogy typhuszba.

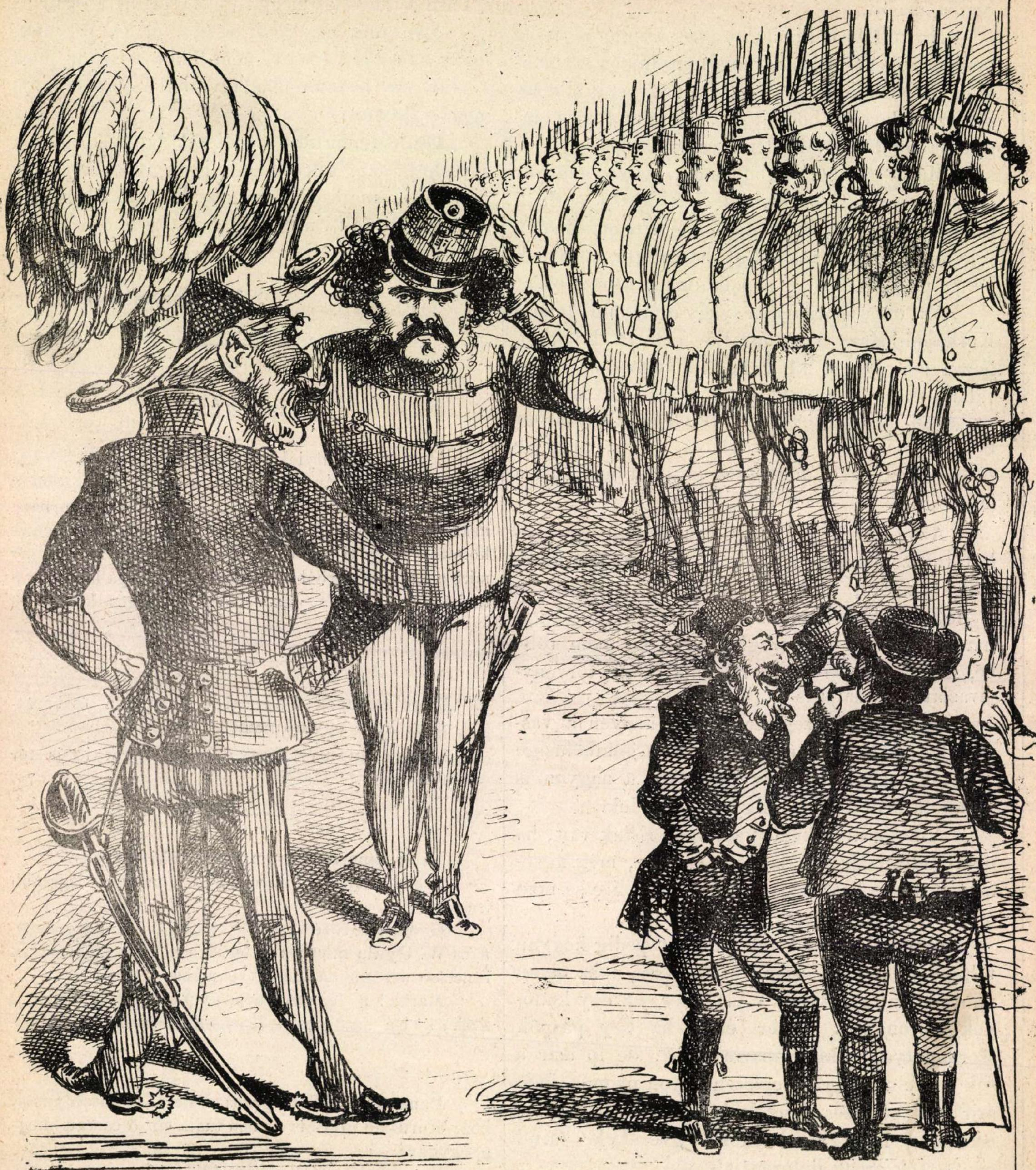
Marha! a bizony nem t y p h u s z b a, hanem a Ró k u s z b a halt meg — igazitá ki Ér-melléki Mátyás.

Panaszkodik Pál gazda Péter szomszédjának, hogy Kuruzsló állatorvos nem tudta az ő csikait meggyógyitani.

Nem-e? kérdi ez, már pedig azt mondják róla, hogy fáin egy lóeszü ember az a doktor ur.

---

*

Iczig: Nini Mihály bácsi micsoda thábur ez?

Mihály: Hát ez a königräczi hires sereg a mit a falu bölcse Deák Ferencz megszavaztatott.

Iczig: No Mihály bácsi ezzel ugyan nem verjük meg sem a muszkát, sem a burkhust.

Dolsa nagy kutyája ugy látszik nem csak Budáról Nagy Váradra, hanem Bécsből Pestre is eltud orditani.

Miért dragult meg a fa az idén?

(népies értekezés.)

„Méreg drága a fa“, panaszolnak sokan,
De a baj lényegét ki sejti — kevés van.
Egyik okul veti a „gőzgépek torkát,“
Mi folyvást okádja a tüzes sziporkát,
Mindegyik gőzgép rut „emésztó szőrny“ levén,
Pokol gyomra fával soha be nem telvén.
Másik meg az „erdő pusztitást“ okozza,
Mi a fának árát magasra fokozza:
Mert mig kiirtatik ugymond — sok ős erdő,
Helyettök addig uj csak egy is ritkán nő.
Ime pedig a fő ok különös — egész más,
Épen nem az imént jelzett fafogyasztás.

* * *

Poroszhonban uralg rémitő fa szükség,
Oda szállittatik roppant famennyiség:
Mert Poroszországnak van egy bölcs királya,
Ki népe szükségét előre ellátja.
Tudja, hogy sok ezren „csonka béna“ testtel
Térnek vissza harczból, — kik ott nem estek el;
És azok, — kik ma még „kéjélvező dúsok,“
Harczok után mind lesznek „házaló koldusok.“
Egyiknek majd „kar“ kell, — a másiknak meg „láb,“
Harmadiknak „m a n k ó“ — hogy menjenek tovább:
Azért mint népének szelid gondos atyja,
A sok lábat és kart halomra gyártatja.

Vissza lesz állítva minden láb — kar és kéz
Miket csatatéren hagyott el a vitéz;
Igy az ország népe oszt nem csonkán
„Fából — müvészileg szépen kitoldatván.“
A milliomos dus — ha tán tönkre jutott,
Kártérítésül nyer csínos k o l d u s b o t o t.
Hát az özvegy férjet, az árva meg apát
Hol vesznek? — azok is kapnak „ásót, kapát,“ —
Közösen késziteknek maguknak „menházat,“
A hol szükségtelen eledel — ruházat.
És ha az nem tetszik? Van még egy menedék,
Futhatnak a széllel, mint „szemet sőpredék.“

* * *

Hát az öreg Vilmos, ki ily jó és kegyes
Lőn saját népéhez, mire se erdemes?
Igen: „vén királyból fiatal császár“ lett
Koronát fejére saját önkénye tett;
Magától vette fel a „császári bibort,“ —
Szolga népe nyalja lába előtt a port, —
És vérig sarczolva mozdulatlanul áll,
Mintha nem nép volna, óriás birkanyáj.

Papirrágó.

Pattantyuk a képviselőházból.

Ügyvédi logica.

I r á n yi: A miniszterelnök egy középbaloldalit ki nevezvén az országos munka-tanácsba, eme kegyteljes szavakát intézé hozzá: „Reménylem, hogy nem fog a munkatanácsba opponálni.“

M i n i s z t e r e l n ö k: Tagadom, hogy én bárkit kineveztem volna az országos munkatanácsba, és azt kivántam volna tőle: „h o g y n e o p p o n á l j o n“

M a t y u r i d e s z: (egy nappal később.) Való az, hogy a miniszterelnök nekem azt mondotta, a mit én Irányi Dánielnek mondottam, de azért mégis a miniszterelnöknek van i g a z s á g a.

Gr. Csáky Tivadar legionarius képviselő, ma három nemét állitá fel a szavazásnak, a képviselő házban, ügymint:

1, az „igennel“ és „nemmel“
2. a „felállással“ és
3. a „fejcsoválással“ szavazást.

Ha már a két elsőt mint a házszabályokban meghatározott módokat elismerjük is, a harmadik el nem fogadható, kü lemben gr. Csáky Tivadarra csötörtöki beszéde után azt kellene mondanunk: hogy ő „f a r k c s ó v á l á s s a l s z a v a z o t t“

T i s z a K á l m á n megtámadván a belügyminiszter költségvetésében a 12. osztály tanácsosnak 14-re felemelését:

T ó t V i l m o s: pedig védolmezte; mire Z s e d é n y i E d e: „mint központi előadó“ nyilvánitá: hogy habár neki a miniszter helyettes kivánatát védelmezni kellene, de azt most nem teszi, mert nincs igaza“ —

Edus ur bizony úgy tett, mint az egyszeri ügyvéd, kit a törvényszék egy fő gonosztevő védelmezőjeül kinevezvén, midőn védencze bünösvoltáról meggyőződött, azt igy védelmezé a tövényszék előtt:

„Nekem ezen embert ugyan védelmezni kellene, de ez annyira elfásult gonosztevő, hogy azt kell kérnem, akasztassa csak fel őtet a t. törvényszék „stante pede.“

Gergely urambátyám méltó kifakadásai.

Már látom hogy az a Dajcs-féle nyomda rosszabbul szolgál mint a rosz cseléd. Mert hát a rosz cseléd ugy összeszedi magát mikor közeledik a szent György nap, hogy egy csipet panasz se legyen rá, meg hogy az egy két héten való jó szolgálatáért az ember az egész esztendei kutyaságait elfelejtse, és beszegődtesse még egy esztendőre.

De ez a Dajcs-féle nyomda nem ugy tesz. A mult 1870-ik esztendő végén egy féltenyérnyivel kisebbre nyomtatta a „Magyarország és Nagyvilág“ czimü ujságját, még a betüjei is a Bucsánszky kalendáriumjaéhoz hasonlitottak, meg a képek is olyan formák voltak benne, mint a Bagó Márton kiadásában megjelent historiákon szoktak lenni a képek, mint a Genovéva, Argyilus királyfi, meg a zsidónak disznóvá változása.

Aztán még is az előbbeni szerkesztőt és munkatársait szidja az a Dájcs fiu! mintha azok rontották volna el a lap jó hirét, — pedig hát ott van most az a kedves Ágra való, „az einer von ünsere Leut“ — de erről sem lehet ám elmondani hogy „Handelt alleweil g'scheit“ — mert laptöltelêknek ha más nem akad, bele teszi báró Bizait is.

Szegény Ágra való! meg volt tán keveredve — azt hitte hogy a Tök Jankót csinálja, pedig de hogy! A „Magyarország s Nagyvilág“-ra annak idejében még olyan emberek is prenumeráltak, kiknek a feleségeik a Tök Jankó előtt a szemüket is behunyták, — aztán ezek a becsületes emberek nem tudták, hogy milyen képekkel fog szolgálni Ágravaló ur. — No de a milyen a madár, olyan a szólása, — kutyából nem lesz soha szalonna; — s ha az ökört Bécsbe — akarom mondani a Dajts nyomdájaba viszik is, csak Tök Jank'ó — akarom mondani ökör marad az!

Régi dolog az s mindenki tudja, hogy a Bachkorszak alatt miként tanitották a történelmet. — Ott van a többek között egy tankönyv — Pütz Vilmos történelme — mely szerint kellett tanitani a gymnasiumokban. E könyvben a Bretkay, Betlhen, Rákóczy alatti szabadságharczok mind lázzadás névvel illettettnek, s a nevezett férfiak mint lázzadók vannak feltüntetve. — Az ifjuság elnevezte aztán az egész könyvet „Pütz Vilmos lázzadásának“.

Ez még csak érthető. — Hanem mostanában meg Boross Mihály adott ki egy „Magyar kronikát“ — a nép számára, — azon Boross Mihály kinek tollából eredtek a „Boldogházi esték“ s más ily sziv nemesitő olvasmányok. — És ez a Boross Mihály szinte per lázzadás titulalja Rákóczy stb. féle küzdelmeket.

Ejnye Mihály bátyám! de meglátszik kenden hogy a provisorium alatt is szolgált.“

!!! FELSZÓLLITÁS !!!

Baranya vármegye n. é. közönségéhez

Miután megyénk oly szerencsés helyzetbe jutott az örökké áldandó közösügyes boldogság által, miszerént két oly kitünő polgári erényekkel diszlő egyéniséget mondhat ismét magáénak, mint még nem báró, de rövid idön azzá leendő Purczel Nikolausz és báró Tajthényi urak, — kik a számüzetés keserü évei alatt a dicsö és szabad Amerikában — lótai futás már alkotmányos respublicai polgár jogot nyertek, letévén ez által minden dyassztikus rangról, minémüek a föispáni méltóságos titulus és a bárói korona; s miután ezen dicsö honfiaink nem csak hogy szavukat adták, de tettleg is megmutatták, hogy a szabad amerikai polgárjog mellett, a közösügyes boldogság klenódiumait is lehet hordozni, minden politikai szemérmötlenség nélkül felszóllitunk minden televér pécsi és nem pécsi pecsovicsot, bubregiánust, hadarászbandistát, káptalanadóst; papboronhizott papkorcsmánrészeg jobboldali kortest, nem különben, minden baloldal ellen prédikálló barátot és káplánt, hogy az általuk tartandó alkotmány magyarázatán minél számosabban megjelenni elne mulaszszák, megtanulván igy a politikai elvhütlenség nagy tudományát, melyre mostani kormányunk oly sokat ad, s mely után sokan oly zsiros hasznot huznak,

A pécsi deák-comite.

PÁLYÁZATI HIRDETÉS.

Miután mnltkori pályázati hirdetésünkre, hogy t. i. irassék meg „MAGYARORSZÁG TÖRTÉNELME“ katholicus szempontból, — csak egy pályamű érkezett, s az is rosz volt, — most uj pályázatot hirdetünk, következő müvekre u. m.

I.

„Irassék egy gyakorlati csillagászattan katholicus szempontból, — mely bebizonyitsa azt, hogy csakugyan a nap forog a föld körül.

II.

Irassék egy „ÁLLAT-TAN“ szinte katholicus szempontból, — melyben bizonyitassék be, hogy nem Bálám szamára volt az utolsó szamár a mely emberi nyelven szóllott.

Pályázhat minden igaz hivő, ki a pesti catholicus casinónak tagja. A jutalmakat Páter Tritytroty fogja meghatározni, s kiosztani.

Kelt Bagolyoduban 1870-ben az eretnek Husz megégetése után 455-ik esztendővel.

A hegymögi szent compánia.

DISKURSZUS
Iczig szomszéd és Mihály gazda között:

Mihály: Ugyan szomszéd, miért tüzelnek azok a fránya burkusok azokra a szegény párisiakra oly hevesen?

Iczig: Hát azért Mihály ghazda, mert a párisiak a poroszokat maguk tüzelik fel.

Mihály: Mi a fekivel?

Iczig: Háta khitartu báthorságukkal, hugy semmi khedvük sincs khapitulálni.

Mihály: Megtudná e a szomszéd mondani, hogy miért hivják a deákhiveit — jobb pártnak.

Iczig: Miért? hát thalán azért, mert valamivel jobb a semminél.

Mihály: Nem találta el szomszéd. Azért hivják, mivel azt a politikát pártolják, melyet a bibliai Jób talált fel, midőn azt mondá „legyen meg az „ur" akarata; a deák hivei is azt tartják: legyen meg az öreg ur akarata.

A „Styx"-hez.

Százötvenezer tót s annyi német
Lakja Pest-Budát az ősi fészket.
Imitt-amott lézeng magyar benne, —
Mért? mert türi az osztrák kegyelme.
S ez szent igaz! Mert a nagy Styx mondja!
Ki nem mások: de önnön bolondja.

Tizezer komédiás! csak alig
Hogy hízni képes s torkig jól lakik;
Ez a pár magyar szinházat épit;
S miéink? egymás üstökét tépik!
Szegény Aüsztria! hogy túrnak ki:
S nincs körülted egyetlen Bourbaki!

A szinház virul; a szinész polgár.
A mienk pedig óh... csak botorkál!
S nincs egy ingyen jegy, hogy ottan helybe:
Piszkolódhatnám rajtok kedvemre.
Kiabálok, de azt mondják rája:
Ebugatás nem hallik menyországba.

Egyet tanácslok Styx, majd meglátod,
—Mert hisz ugysem sokáig regnáltok—
Hogy ezt követve boszúd megenyhül;
S az ország is öröménekre zendül:
Ha fel keresed hol van Csazlau:
Megszabadulhatunk egymástól.... Csau!

JANITOR.

Zsiga-pósta.

Borsainak: A Matyi 68-i számában adtunk már hasonmásuképet, minő a beküldött.

Pagát ultimonak: Minthogy nemigen szereti ha más ruhát kap terméke, abban a vékony uniformisban tettük a papirkosárba, a miüőben hozzánk bekopogtatott.

Majd ha ön jobban megnyergeli azt a pegazust.. a kis bőgőssel akkor rántatunk reája tust.

Brácsnak: A nagy bőgős mellett a bandába beszegődtetjük brácsosnak.

Felelős szerkesztő és kiadó laptulajdonos: MÉSZÁROS KÁROLY.

Pest, 1871. Nyomatott Fülöp György könyvnyomdájában. (Uri-utca 6. sz.)